

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. jūlijā iesniedza *Cour de cassation* (Francija) –
RE/*Praxair MRC***

(Lieta C-486/18)

(2018/C 352/31)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: RE

Atbildētājs: *Praxair MRC*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 1996. gada 3. jūnija Direktīvas 96/34/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto Pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu ⁽¹⁾ 2. klauzulas 4. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tai pretrunā ir darbiniekam, kurš viņa atlaišanas brīdī atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā uz pusslodzi, piemērot tādu valsts tiesību normu kā toreiz piemērojamo Darba kodeksa L. 3123-13. pantu, saskaņā ar kuru: “Darbinieka, kas strādāja tajā pašā uzņēmumā uz pilnu un nepilnu slodzi, atlaišanas pabalsts un pabalsts sakarā ar došanās pensijā ir aprēķināms proporcionāli nostrādātajam laika posmam katrā no nodarbinātības formām kopš viņa darba uzsākšanas uzņēmumā”?
- 2) Vai Pamatnolīguma attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, kurš iekļauts Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīvas 96/34/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto Pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu pielikumā, 2. klauzulas 4. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir darbiniekam, kurš viņa atlaišanas brīdī atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā uz pusslodzi, piemērot tādu valsts tiesību normu kā Darba kodeksa R. 1233-32. pantu, saskaņā ar kuru pārkvalifikācijas atvaļinājuma laikā, kas pārsniedz paziņojuma laikposma ilgumu, darbiniekam ir tiesības uz ikmēneša atlīdzību no darba devēja, kuras apmērs ir vismaz vienāds ar 65 % no viņa bruto atlīdzības, kurai piemērojami L. 5422-9. pantā paredzētie atvilkumi divpadsmit mēnešu laikā pirms paziņojuma par atlaišanu?
- 3) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tādas valsts tiesību normas kā Darba kodeksa toreiz piemērojamais L. 3123-13. pants un tā paša kodeksa R. 1233-32. pants, ciktāl daudz lielāka sieviešu daļa salīdzinājumā ar vīriešiem izvēlās izmantot bērna kopšanas atvaļinājumu uz pusslodzi un tā rezultātā radusies netiešā diskriminācija, kas izpaužas kā atlaišanas pabalsta un pārkvalifikācijas atvaļinājuma pabalsta mazāks apmērs salīdzinājumā ar darbiniekiem, kas nav paņēmuši bērna kopšanas atvaļinājumu uz pusslodzi, nav attaisnojama ar objektīviem elementiem, kas nav saistīti ar jebkāda veida diskrimināciju?

⁽¹⁾ OV L 145, 4. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republika) – YX

(Lieta C-495/18)

(2018/C 352/32)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītājs: YX

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai pamatlēmuma ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā noteiktie kritēriji ir izpildīti vienīgi tad, ja valstspiederības dalībvalstī notiesātajai personai ir ģimenes, sociālās, darba vai cita veida saiknes, pamatojoties uz kurām var pamatoti uzskatīt, ka soda izpilde šajā valstī veicinās tās sociālo rehabilitāciju, un ka tātad tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā Likuma Nr. 549/2011 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts, ar kuru tādos gadījumos ir ļauts atzīt un izpildīt spriedumu, pamatojoties tikai uz formāli reģistrēto pastāvīgo dzīvesvietu izpildes valstī, neņemot vērā, vai šajā valstī notiesātajai personai ir faktiskas saiknes, kas var veicināt tās sociālo rehabilitāciju?
2. Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai pamatlēmuma 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka arī pamatlēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā gadījumā sprieduma valsts kompetentajai iestādei pirms sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšanas ir jāpārbauda, vai soda izpilde izpildes valstī atbildīs mērķim veicināt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju, un tādā kontekstā [kompetentajai iestādei] arī ir jāmin dati, kas ir norādīti apliecinošā dokumenta d) punkta 4. apakšpunktā, it īpaši, ja notiesātā persona savā viedoklī saskaņā ar pamatlēmuma 6. panta 3. punktu norāda, ka sprieduma valstī tai ir faktiskas ģimenes, sociālās vai darba saiknes?
3. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai pamatlēmuma 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pastāv pamats atteikt sprieduma atzīšanu un izpildi arī tad, ja pamatlēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā gadījumā pēc šīs tiesību normas 3. punktā minētās konsultācijas un, iespējams, iegūtās vajadzīgās papildu informācijas nav pierādīta ģimenes, sociālo, darba vai cita veida saikņu esamība, kas ļautu pamatoti uzskatīt, ka soda izpilde izpildes valstī varētu veicināt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā (OV 2008, L 327, 27. lpp.).